

Dieet van tafeltennis en Fanta houdt Albert (90) kerngezond: “Mijn snelheid is met pensioen, maar mijn techniek niet”

BAARLE -

Het eeuwige leven is niemand gegeven, maar met een dieet van tafeltennis en Fanta kom je al een heel eind. Dat bewijst de kwieke 90-jarige Albert Verstraete. Het oudste én stichtende lid van TTC Baarle mept er nog elke donderdagavond op los en leert de jeugd met plezier een lesje.

Sander Luyten

Dinsdag 18 juni 2024 om 07:47

Het is er *doef* en de zurige geur van sportzweet trapt binnenkomers op de adem. In de kantine van tafeltennisclub Baarle wordt bijgepraat, maar vooral uitgerust. Het is donderdagavond en dat is het wekelijkse moment waarop een twintigtal leden van TTC Baarle hun innerlijke Jean-Michel Saive of Norbert Van de Walle op elkaar loslaten.

Behalve een toernooi stonden donderdag ook twee jubilees op de agenda. De club bestaat 45 jaar en, nog belangrijker, Albert Verstraete, het oudste en stichtende lid van TTC Baarle, is 90 jaar geworden. Wie een kromgelopen mannetje verwacht met artrose in de polsen en een geheugen dat twijfelt over de letters van zijn voornaam, vergist zich. Zijn dokter beaamt het: Albert Verstraete is kerngezond.

Vijf huizen

“Ik heb vijf huizen gebouwd en 46 jaar gewerkt”, antwoordt Verstraete op de vraag wat zijn geheim is. Dat werk bevond zich in de gebouwen van de Gentse universiteit. En het was ook in die kelders dat Verstraete kennismaakte met tafeltennis. “Er stond daar een pingpongtafel en elke middag speelden mijn collega’s en ik twee uur wedstrijdjes. We moesten alles zelf leren, maar het was *plezant* en we werden steeds beter.” *(Lees verder onder de foto)*

Albert Verstraete in actie. — © SLN

Zoon Luc haalt er meteen een herinnering uit zijn jeugd bij: “We hadden thuis een keukentafel die je aan twee kanten kon uittrekken. *Ons* vader spande daar een netje over en zo konden mijn broer Jo en ik, maar ook *ons* vader zelf, nog meer oefenen.” Die pingpongpassie mondde in 1978 uit in TTC Baarle. Om het plezierig te houden, werd het geen competitieve maar een recreatieve club. “Wel met de nodige *sérieux*”, benadrukt Verstraete.

Techniek

Elke nieuwe speler die zich aansloot bij de club, moest bij de stichter in de leer. Een goede basistechniek was zijn stokpaardje. “Vijfentwintig jaar lang heb ik alle dagen lesgegeven aan de jeugd. Bijna iedereen die hier rondloopt, zal je zeggen dat hij het ‘van Albert heeft geleerd’. Mijn snelheid is al een paar jaar met pensioen, maar techniek verloor je niet. Aanvallen kan ik niet, maar defensief ben ik zeer sterk. Elke bal speel ik terug.” (*Lees verder onder de foto*)

En dan wordt Verstraetes naam afgeroepen. Tijd om met zijn palet te bewijzen wat uit zijn mond komt. Hij is uitgeloot tegen de zestienjarige Robin. Veel medelijden heeft de puber niet met de man die zijn overgrootvader kan zijn. Verstraete gaat eervol ten onder met 3-1, maar tijdens lange rally's waarin hij bijna elke bal schijnbaar moeiteloos terug *slicet*, toont hij dat onder zijn leeftijd een plaatselijke topspeler begraven ligt.

Fanta

Terug in de kantine moet Verstraete wat bekomen. Dat doet hij traditioneel met een Fanta. "Ik drink al een paar jaar bijna geen alcohol meer. En een Fanta, dat kan al eens smaken. Vroeger dronk ik graag een *jeneverke*, maar daar win je geen toernooien mee." Een bijnaam heeft de oldtimer niet en de witte opgetrokken kousen en schoenen maken geen deel uit van een ritueel. "Ik pingpong gewoon rustig verder tot ik honderd jaar word."

Albert Verstraete met zijn Fanta